

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

Dnia 21 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **P. (...)** z siedzibą we **W.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę

I oddała powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. odpis doręczyć pełnom. powoda oraz pozwanej z pouczeniem o sprzeciwie
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

P. (...) z siedzibą we W. wniósł w dniu 20 listopada 2018 r. pozew przeciwko A. P. o zapłatę kwoty 263,43 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 listopada 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że pozwana na podstawie umowy pożyczki o nr (...) zawartej w dniu 12 czerwca 2014 r. otrzymała określoną kwotę pieniężną i nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Powód wskazał, że w dniu 30 stycznia 2018 r. (...) zawarła z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej z wierzycielem pierwotnym. Powód wskazał, że na zadłużenie pozwanej w kwocie 263,43 zł składa się należność główna w wysokości 186,22 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 77,21 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczane przez stronę powodową od należności głównej za okres po dniu cesji wierzytelności do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu.

/pozew – k. 3- 5 /

Z uwagi na treść art. 505¹ k.p.c. niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 czerwca 2014 r. A. P. zawarła z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę pożyczki pieniężnej o nr (...).

/ niesporne /

W dniu 30 stycznia 2018 r. pomiędzy (...) z siedzibą w L. w Wielkiej Brytanii (sprzedawcą) a P. (...) z siedzibą we W. (nabywcą) zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji, na mocy której sprzedawca przeniósł na rzecz nabywcy wierzytelności z tytułu umów pożyczek pierwotnie udzielonych przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W.. Przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30 stycznia 2018 r. była wierzytelność przysługująca wobec A. P. z tytułu umowy nr (...) zawartej w dniu 12 czerwca 2014 r.

/ niesporne – vide – umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z dnia 30.01.2018r. - k. 10 – 22v, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 23/

W dniu 15 listopada 2018 r. P. (...) wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/71/61/ (...), w treści którego stwierdził, że w dniu 30 stycznia 2018 r. nabył od (...) wierzytelność wobec A. P. oraz że zobowiązanie wynika z umowy pożyczki o nr (...) i wynosi 263,43 zł, w tym należność główna - 186,22 zł i odsetki – 77,21 zł.

/niesporne, nadto wyciąg z ksiąg powoda – k. 9 /

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Wobec faktu, iż pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajęła stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu Sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 263,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie i wskazywał jako podstawę swojego żądania na łączącą swego poprzednika prawnego z pozwaną umowę pożyczki o nr (...) z dnia 12 czerwca 2014 r.

W ocenie Sądu powyższe żądanie powoda uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast w myśl § 2¹ tego przepisu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone do Kodeksu cywilnego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się je do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej), a tym samym na jego podstawie przedawnienie jest uwzględniane przez Sąd z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 118 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ww. ustawy nowelizującej – zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 tej ustawy) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wobec powyższego Sąd uznał, że do roszczenia powoda z tytułu umowy pożyczki, jako do roszczenia związanego z prowadzaniem przez powoda działalności gospodarczej, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 118 k.c.

Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wobec okoliczności, iż wierzytelność stała się wymagalna w dniu 06 sierpnia 2015 r., przedawnienie roszczenia wynikającego z umowy pożyczki nastąpiło więc z upływem trzech lat od dnia 06 sierpnia 2015 r. tj. wraz z upływem dnia 06 sierpnia 2018 r. Jak wynika natomiast z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 20 listopada 2018 r. – po upływie biegu trzyletniego okresu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda zarówno co do należności głównej wynikającej z umowy pożyczki o nr (...) z dnia 12 czerwca 2014 r., jak i co do odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku Sąd - na podstawie art. 117 § 1 i 21 k.c. oraz art. 118 k.c. - oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. Odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. Przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.